

Titel oorspronkelijke uitgave:
The Secret Seven Adventure
Eerste originele uitgave: 1950 / herziene editie: 2018

Tekst en illustraties: © 2018 Hodder & Stoughton Limited
Illustraties: Tony Ross

The Secret Seven®, Enid Blyton® and Enid Blyton's signature® are registered trademarks of Hodder & Stoughton Limited. No trademark or copyrighted material may be reproduced without the express written permission of the trademark and copyright owner. The moral right of the author has been asserted.

Deze uitgave:
De Club van Zeven jaagt op parels
Opnieuw vertaald door: Jolien Savalle
Vormgeving Nederlandse uitgave: Sandra Kok

© 2023 Infodok/Standaard Uitgeverij nv
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

ISBN 978 90 02 27796 2
D/2023/0034/43
NUR 283

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd – op enige manier – zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Enid Blyton[®]

DE CLUB VAN ZEVEN

DE CLUB VAN ZEVEN JAAGT OP PARELS

Illustraties: Tony Ross
Vertaling: Jolien Savalle

INHOUD

1.	EEN CLUB VAN ZEVEN-VERGADERING	9
2.	EEN COWBOYMIDDAG	14
3.	COLIN SCHRIKT ZICH ROT	19
4.	IS HET EEN AVONTUUR?	24
5.	EEN BELANGRIJKE VERGADERING	28
6.	VREEMDE VONDSTEN	33
7.	SNUFFEL VINDT EEN AANWIJZING	37
8.	EEN BEZOEK AAN HET CIRCUS	41
9.	EEN GOED PLAN ... EN EEN TELEURSTELLING	45
10.	TRINCULO DE ACROBAAT	50
11.	PAMS ONTDEKKING	54
12.	WILLIAM	59
13.	EEN JAS DIE PAST BIJ DE PET	64
14.	WEER DIE VREEMDE AFDRUKKEN	68
15.	EEN SCHOK VOOR PETER EN COLIN!	73
16.	GEVANGEN!	79
17.	TERUG OP HET CIRCUSTERREIN	83
18.	PETER VERTELT ZIJN VERHAAL	87
19.	WAAR ZIJN DE PARELS?	92
20.	HET EINDE VAN HET AVONTUUR	96

HOOFDSTUK 1

EEN CLUB VAN ZEVEN-VERGADERING

De Club van Zeven zou vandaag samenkomen voor hun wekelijkse vergadering. Die vond altijd plaats in de schuur achter in de tuin van Peter en Janet. 'C7' was er in het groen op de deur geverfd.

Peter en Janet waren er al. Ze zaten te wachten in de schuur. Janet perste citroenen uit in een grote kan, waarmee ze limonade maakte voor de vergadering. Op een schaalte lagen zeven gemberkoekjes en een groot hondenkoekje. Dat was voor Snuffel, hun goudkleurige spaniël. Hij hield zijn blik strak op het schaalte gericht, alsof hij bang was dat het koekje ervan af zou springen en foetsie zou zijn.

'Hier komt de rest', zei Peter, terwijl hij uit het raam keek. 'Yep, Colin, George, Barbara, Pam en Jack. Zeven met jou en mij erbij.'

'Woef', zei Snuffel, die zich buitengesloten voelde.

'Sorry, Snuffel,' zei Peter, 'jij bent geen Clublid, maar meer een aanhanger. Maar wel een heel leuke!'

Bonk! Er klopte iemand op de deur.

‘Wachtwoord graag’, riep Peter. Hij deed de deur nooit open voordat iemand het wachtwoord had gegeven.

‘Konijnen!’ zei Colin, en Peter deed de deur open.

‘Konijnen!’ zeiden Jack en de rest om de beurt. Dat was hun recentste wachtwoord. De Club van Zeven veranderde het elke week, voor het geval een buitenstaander ervan op de hoogte was.

Peter hield iedereen scherp in de gaten terwijl ze binnenkwamen en gingen zitten.

‘Waar is je embleem, Jack?’ vroeg hij.

Jack keek ongemakkelijk. ‘Sorry, maar ik denk dat Susie het heeft. Ik had het in mijn la verstopt en vanochtend lag het er niet meer. Susie is echt een pestkop soms.’

Susie was Jacks zusje. Ze wilde dolgraag bij de Club horen, maar Jack legde haar keer op keer geduldig uit dat de Club van Zeven maar uit zeven kinderen kon bestaan.

‘Susie is mega-irritant!’ riep Peter. ‘Je moet je embleem op de een of andere manier terug zien te krijgen, Jack. En in het vervolg moet je het niet meer in een la of zo leggen, maar het op je pyjama spelden als je gaat slapen. Dan kan Susie er niet bij.’

‘Is goed’, zei Jack. Hij keek de groep rond om te zien of hij de enige was. Ja, ze droegen allemaal hun button met C7 erop. Hij kon Susie wel wat aandoen.

‘Heeft iemand iets spannends te melden?’ vroeg Peter, die de gemberkoekjes uitdeelde. Hij wierp Snuffel het grote hondenkoekje toe en de spaniël ving het behendig tussen zijn tanden. Al snel zat iedereen lekker te kraken en te smakken.

Niemand had iets te melden.

Barbara keek naar Peter.

‘Dit is nu al de vierde week dat we niets te melden hebben, en er niets is gebeurd’, zei ze. ‘Het is zo saai. Wat voor zin heeft een geheime club als die niets te doen heeft? Geen mysterie om op te lossen of een avontuur te beleven?’

‘Verzin dan iets’, zei Peter meteen. ‘Denk je dat mysteries en avonturen aan bomen groeien of zo?’

Janet schonk de limonade in. ‘Ik wou ook dat er iets spannends gebeurde. Kunnen we inderdaad niet gewoon een of ander avontuur verzinnen, zodat we wat te doen hebben?’

‘Wat voor avontuur dan?’ vroeg Colin. ‘Oei, wat is deze limonade zuur!’

‘Ik doe er wel wat meer honing in’, zei Janet. ‘Wel, we zouden ons bijvoorbeeld als cowboys kunnen verkleden en dan mensen besluipen. Peter en ik hebben wel verkleedspullen.’

Ze bespraken dat idee even met elkaar en kwamen tot de conclusie dat ze samen zes outfits hadden.

‘Oké, ik weet wat we kunnen doen’, zei George. ‘We verkleeden ons en gaan naar Klein Heideveld. We splitsen op in twee groepjes, een aan iedere kant van het heideveld, en dan kijken we welk groepje Colin het eerst te pakken kan krijgen; hij is de enige die niet verkleed is. Dat wordt leuk!’

‘Het lijkt me helemaal niet leuk om door jullie allemaal achternagezeten te worden’, reageerde Colin. ‘Ik hou er niet van om zomaar ineens besprongen te worden.’

‘Doe normaal’, zei Janet. ‘Het is maar een spelletje!’

‘Hé, er komt iemand aan’, zei Peter. Ze hoorden voetstappen het pad op komen tot aan de schuur. Er werd keihard op de deur gebonkt, waardoor iedereen zich rot schrok.

‘Wachtwoord!’ riep Peter, die even vergeten was dat de hele Club van Zeven al binnen was.

‘Konijnen!’ was het antwoord.

‘Het is Susie!’ riep Jack laaiend. Hij gooide de deur open en daar stond ze, zijn brutale zus, compleet met het C7-embleem.

‘Ik ben ook lid van de Club!’ gilte ze. ‘Ik weet het wachtwoord en ik heb de button.’

Ze stonden allemaal kwaad op en Susie vloog er giechelend vandoor. Jack was rood van woede.

‘Ik ga achter haar aan’, zei hij. ‘En we moeten een nieuw wachtwoord verzinnen.’

EEN CLUB VAN ZEVEN-VERGADERING

‘Het wachtwoord wordt “cowboys”, riep Peter. ‘We verzamelen hier weer om halfdrie!’